

LA REALITAT OCULTA

EL COLÒS EN FLAMES

Finalment ha estat als Estats Units d'Amèrica, el paradís de l'individualisme i el liberalisme econòmic al món, on ha esclatat amb força per tot arreu la protesta i la revolta dels més marginats i empobrits en un país de grans desigualtats.

L'espurna que ha fet esclatar el polvorí ha estat l'assassinat de l'afroamericà George Floyd per un policia a la ciutat de Minneapolis, a l'estat de Minnesota. El racisme institucional es manifesta sovint a través de la repressió brutal de la policia en contra de la minoria afroamericana que representa un 13% de la població i la majoria dels 110.000 morts per coronavirus a moltes ciutats. No és de estranyar que arreu dels país es manifestin juntament amb molts altres grups de manifestants.

Representen la crisi total de valors humans i democràtics d'un país, el frau de model de democràcia, llibertat i justícia. Un país on una gran part de la població treballadora no té accés a la sanitat i encara avui hi ha un 8% d'analfabetisme amb una inversió per part del govern d'un 0,2% del pressupost general anual del país per a l'educació pública, amb més de 40 milions d'aturats i augmentant i amb grans bosses de pobresa extrema arreu del país.

El malestar latent es manifesta de nit i de dia, malgrat el toc de queda, on feia molts anys que no es veia. Els manifestants surten aïrats al crit de "Sense justícia no hi ha Pau" i "No puc respirar" en múltiples ciutats, fins al punt que el president Trump, megalòman, mentider, autoritari, dèspota i ultradretà, ha enviat per a reprimir les manifestacions i controlar els carrers de les ciutats a la Guàrdia Nacional i amenaça amb treure l'exèrcit al carrer i ha declarat al grup de manifestants ANTIFA (antifeixistes) com a organització terrorista. Als manifestants que s'han reunit davant la Casa Blanca els ha amenaçat que si intenten passar les reixes dels jardins deixarà anar el gossos i donarà ordres de disparar contra la gent.

El país de l'opulència va perdent poc a poc la seva hegemonia mundial alhora que es posa clarament de manifest, als ulls del món, la marginació, la misèria i la pobresa en què malviu bona part de la seva població, especialment els afroamericans, els hispans i grups asiàtics. L'exemple de país gegant, pròsper i de benestar per a tothom fa aigües, s'ensorra mostrant-se com el país amb més desigualtat i injustícia d'Occident.

El sistema capitalista trontolla i cada cop més els marginats es revoltan arreu del planeta. Quines seran les properes rebel·lions socials al món?

LA KINTA FORKA

MENTIDES D'ESTAT I CRIMS DE GUERRA

És molt greu quan mentides o falses notícies "justifiquen" una guerra d'agressió. Els catalans en sabem molt i alhora molt poc sobre les agressions que els estaments espanyols, Rei, estat, govern, església, banca, empresaris i premsa, mantenen contra Catalunya i contra els catalans que tenen ganes de fotre el camp d'Espanya cansats de ser uns ciutadans de segona classe, reprimits i brutalitzats en permanència.

Davant això el poder s'esparraca la camisa davant les "Notícies falses" d'Internet?

Seguim! El 1870, el canceller Bismarck vol aconseguir la unitat d'Alemanya i provoca una guerra contra França amb una mentida diplomàtica. El resultat: tres guerres franco-alemanyes, dos de les quals mundials.

Als Estats Units, el 1845 el president James Polk ordena que una patrulla americana ataquí el territori mexicà i en dona la culpa als mexicans. Serà un passeig militar amb l'annexió de Nou Mèxic, Arizona, Califòrnia, etc. Al Congrés l'únic que va protestar fou Abraham Lincoln.

El 1898 per apoderar-se de Cuba i les darreres colònies **Españolas** s'aprofita l'explosió accidental de la caldera d'un cuirassat americà en visita a la Habana.

Qui no recorda les mentides de la guerra del golf del 1991, amb el relat d'una infermera kuwaitiana, al Congrés dels EUA, sobre les violacions de dones i l'assassinat de nadons. Aquest "testimoni" va mobilitzar l'opinió internacional contra Saddam Hussein. Més tard es va descobrir que aquella "infermera" era la filla de l'ambaixador de Kuwait a Washington.

L'abril del 2003, Washington i Londres tornen a la guerra contra l'Iraq amb la mentida que el sanguinari Saddam Hussein disposava "d'armes de destrucció massiva" perilloses per a la pau mundial. El secretari d'estat, Colin Powell, va mostrar al Consell de seguretat de l'ONU una caixeta amb pols blanca dient que era àntrax (verí perillós). D'aquesta mentida n'ha resultat la ruïna de tot l'Orient Mitjà, des del Pakistan fins a Egipte, i de l'odi sanguinari entre els xiïtes i sunnís.

La història i l'actualitat mostren que la llibertat d'expressió i la veritat estan més amenaçades pels Estats, democràtics o no, que per les collonades que circulen per Internet.

Quin crèdit es pot acordar a la Casa Blanca quan, tantes vegades, els presidents nord-americans han estat atrapats dient mentides? Quina confiança es pot donar a la Unió Europea, que és una adepta de l'Omertà mafiosa?

Són les mentides d'Estat i els silencis qui creen els rumors de conspiracions i alimenten les "Fake News". L'antídoto només pot trobar-se en l'absoluta llibertat d'expressió (a part de la difamació i l'insult).

Quan els mitjans d'expressió es mostrin disposats al debat i la crítica, quan acceptin abordar els temes "molestos", quan s'abstinguin de demonitzar els divergents, es pot pensar que s'acabaran les "Fake News". Però estem lluny d'això. Un exemple que ens va colpejar personalment: Els diaris espanyols, durant el 2017 van dedicar moltes pàgines al Procés català sense mai escriure contra o qüestionar la violència salvatge de la Policia Nacional i de la Guàrdia Civil.

EL CONVIDAT

EL DE LA PALMERA

¿Me dejaría pasar, buen hombre? Vaig preguntar a un home ajagut sota una mini Palmera. Les seves cames m'impedien passar.

Seguro que no es del barrio. Aquí no preguntan, aquí te sueltan los perros.

Cristiana fins la medul·la, intento fer-li veure que la vida és meravellosa. Venga hombre, no exagere, aquí debajo de la palmerita tan ricamente... Lo que pasa es que está un poco deprimido.

No señora, estoy cagao, meao, hambriento y hecho una puta mierda.

Passa una veïna. Déjelo estar, son unos guarros. Toda la calle está llena de gentuza. Hacen sus necesidades donde les parece, ¿no huele?

Pues déjame entrar en tu lavabo, so puta, diu l'home que després em mira amb cara innocent. ¿Lo ve? Surt la mestressa d'una botiga amb una galleda plena d'aigua i lleixiu. La llença als peus de l'home. ¡Lávate ya, cochino!

D'algun lloc apareixen un parell d'indigents que es solidaritzen amb el seu company. Van directes a la botiga i s'hi pixen. Des d'un balco, llencen una ampolla buida de plàstic. Cerdos.

Pues así todo el día, ya ve usted. ¿Y nosotros qué hacemos si no tenemos donde caer muertos?

A lo mejor si no mearan tanto...

Ya me extrañaba a mi, la señoritinga...

Rollo post coronavirus. Pues bueno, pues vale, pues adiós.

Sort que no hi ha turistes.